



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**  
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ostravě projednal odvolání 1/ státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále, 2/ obžalovaného [celé jméno účastníka], narozeného [datum], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 9. 2019, č. j. 1 T 51/2017 – 1792, a ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Magdy Mihulové a soudců Mgr. Moniky Zubkové a JUDr. Romana Vicherka, Ph.D. rozhodl

**takto:**

Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného [celé jméno účastníka] se podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d) trestního řádu zrušuje napadený rozsudek v celém rozsahu a nově se rozhoduje tak, že

**I.**

Podle § 259 odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního řádu se

**obžalovaný**

[celé jméno účastníka], narozen [datum] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa účastníka],  
adresa pro doručování [adresa účastníka],

z důvodu uvedeného v § 226 písmeno b) trestního řádu

**zprošťuje**

**obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 5. 5. 2017, sp. zn. 1 ZT 16/2015 pro skutky spočívající v tom, že**

*(označeno podle obžaloby)*

nejméně v období od [datum] do [datum] v [anonymizováno], jakož i na jiných místech, např. v [obec] či [obec] pod údajnými záminkami řešení jejich předchozích majetkových sporů a záležitostmi souvisejícími se stykem s jejich společnou nezletilou dcerou [jméno] [příjmení], či údajných obav o ni, fakticky však s cílem vytvářet systematický psychický nátlak na poškozenou [celé jméno poškozené] - jeho bývalou přítelkyni a matku společného dítěte - tuto opakovaně a soustavně pronásledoval telefonáty, textovými zprávami, e-mailovou korespondencí či osobním sledováním v místě trvalého bydliště i jinde, takto rovněž opakovaně kontaktoval její rodinné příslušníky, i jejího partnera [celé jméno svědka], s nímž poškozená žije v druhovském poměru ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu poškozené, a činil tak v době, kdy ohledně jeho sporných majetkových vztahů s poškozenou byl jednak již dne

[datum] vydán Okresním soudem v Bruntále platební rozkaz pod sp. zn. 216 C 14/2011, kterým bylo poškozené uloženo obžalovanému uhradit částku 260 128,50 Kč s příslušenstvím, přičemž usnesením téhož soudu z [datum] bylo rozhodnuto o odmítnutí podaného odporu poškozené, a jednak bylo dne [datum] rozsudkem Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 17 C 157/2010 rozhodnuto o povinnosti poškozené zaplatit obžalovanému částku 1 850 996,50 Kč s příslušenstvím včetně nákladů řízení, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne

[datum], a tohoto jednání se dopouštěl tak, že:

1)

i přes opakovaný nesouhlas poškozené, která mu výslovně, jakož i prostřednictvím SMS zpráv sdělila, že si nepřeje, aby ji či jejího druha kontaktoval v jiných záležitostech než je péče o jejich nezletilou dceru [jméno], a současně mu sdělila, že s majetkoprávními záležitostmi se má vždy obracet na jejího právního zástupce,

- II. poškozenou opakovaně kontaktoval množstvím SMS zpráv, přičemž tak činil minimálně v níže uvedených případech, a to dne [datum] v 16:47, 17:12, 19:34, 19:49 a 20:11 hodin, dne [datum] ve 13:09 hodin, dne [datum] v 09:29 hodin, dne [datum] v 10:30 hodin, dne [datum] v 10:26 hodin, dne [datum] v 09:55 a 10:44 hodin, dne [datum] v 18:35 hodin, dne [datum] ve 22:05 hodin, dne [datum] v 19:20 hodin, dne [datum] v 18:41 hodin, dne [datum] ve 21:45 hodin, dne [datum] v 09:35 hodin, [datum] ve 13:01, 13:09, 18:29, 18:50 hodin, dne [datum] v 18:43 hodin, dne [datum] v 18:35 hodin, dne [datum] v 10:56, dne [datum] v 10:29 hodin, dne [datum] ve 14:44 hodin, dne [datum] v 15:10 hodin, dne [datum] v 11:01 hodin, dne [datum] v 11:56 a 19:37 hodin, dne [datum] v 10:05, 13:42 a 2x v 19:40 hodin, jakož i [celé jméno svědka] nejméně dne [datum] v 09:10 a 13:14 hodin,
- III. dále poškozenou opakovaně kontaktoval formou nevyžádané e-mailové korespondence, a to nejméně ve dnech [datum] v 18:35 hodin, [datum] ve 21:41 a [datum] ve 22:51 hodin,
- IV. a dále bezdůvodně v přesně nezjištěném počtu případů, v lednu 2014 až květnu 2014 pak s četností přibližně 10x měsíčně, minimálně však dne [datum] ve 12:10 a 20:11 hodin, dne [datum] ve 14:49 a 15:33 hodin, dne [datum] v 10:42, 10:44, 11:21 hodin, dne [datum] v 09:15, 09:16, 21:04 hodin, dne [datum] v 15:01 a 15:10 hodin, a dne

[datum] v 10:53, 11:40 a 11:45 hodin se bezdůvodně snažil kontaktoval poškozenou, přičemž telefonáty v květnu byly činěny ve snaze překazit pobyt dcery [jméno] v léčebném zařízení [obec], o kterém byl informován poškozenou nejméně měsíc dopředu, přičemž následné hovory nebyly poškozenou přijaty, v posledním případě byl hovor přijat v ordinaci zdravotní sestrou [jméno] [příjmení], a v době pobytu poškozené s partnerem a dětmi v léčebném zařízení, jakož i po jeho ukončení ze strany léčebného zařízení ji dne [datum] opakovaně telefonicky kontaktoval a dožadoval se informací o tom, zda již odjeli a kdy odjedou,

2)

bezdůvodně formou nevyžádaného osobního kontaktu pod záminkou řešení záležitostí ohledně styku s dcerou, případně vzájemných majetkových vztahů, vyhledával blízkost poškozené, jejích rodinných příslušníků, které opakovaně natáčel na svůj mobilní telefon či videokameru, přičemž konkrétně tak činil tak, že:

- V. nejméně do června 2013 bezdůvodně opakovaně v intervalech 2-3x měsíčně projížděl svým motorovým vozidlem kolem bydliště poškozené v [obec] [číslo]
- VI. dne [datum] po předchozí společné návštěvě AMT centra šel za poškozenou, aniž by tato o jeho doprovod měla zájem až k mateřské škole, kam šla poškozená vyzvednout dceru [jméno],
- VII. dne [datum] na poškozenou bezdůvodně čekal u mateřské školy, do níž přišla vyzvednout dceru,
- VIII. dne [datum], ačkoliv byl měsíc dopředu informován o tom, že dcera [jméno] bude v době od [datum] do [datum] na léčebném pobytu v Odborném léčebném ústavu [obec], ve snaze cíleně a schválně překazit její pobyt, poté, co poškozená s partnerem a dětmi odjela do léčebného zařízení, kontaktoval zdravotní sestru MUDr. [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], ve snaze zjišťovat informace k pobytu poškozené, což přitom věděl, opakovaně telefonicky kontaktoval léčebné zařízení, aby zjistil, zda už poškozená s rodinou dorazila, a nakonec do léčebného zařízení [obec] přijel v doprovodu svých rodičů a dožadoval se vydání dcery [jméno] k pravidelnému styku, přičemž poté, co vstoupil se svým otcem [jméno] [celé jméno účastníka] do jídelny zdravotního zařízení a dožadoval se předání nezletilé [jméno], odsunul stůl, u něhož byli usazeni rodinní příslušníci poškozené – tedy její druh a 3 nezletilé děti, poškozenou žduchnul ve snaze vzít si dceru [jméno], a následně došlo k fyzickému incidentu mezi [celé jméno účastníka] a [celé jméno svědka] v přítomnosti ostatních dětí v prostoru jídelny uvedeného léčebného zařízení,
- IX. dne [datum] opakovaně telefonicky kontaktoval s cílem získat informace o poškozené její rodiče [celé jméno svědka] a Mgr. A [celé jméno poškozené], následně za nimi bez pozvání dojel na jejich chalupu do [územní celek], okr. [obec], v době kolem 21:00 hodin, přičemž k této

[spisová značka]

4

návštěvě si vyžádal přítomnost policejní hlídky, když této uváděl, že se obává svého vlastního ohrožení ze strany rodičů poškozené, ačkoliv faktickým záměrem jeho návštěvy bylo vyzvídat informace o pobytu poškozené v léčebném zařízení a domoci se vydání dcery,

g) dne [datum] v době, kdy si v 15:00 hodin měl obžalovaný převzít před budovou ZUŠ v [anonymizováno] dceru [jméno], poté, co do 15:15 hodin nepřijel, [celé jméno svědka] z místa s nezletilou odjel do jejich bydliště, přičemž na ulici [ulice] míjel v protisměru vozidlo [anonymizováno] řízené obžalovaným, který jakmile poškozeného spatřil, otočil své vozidlo, předjel jej a tzv. jej vybrzdil, čímž donutil [celé jméno svědka] zastavit, poté přistoupil k vozidlu řízenému [celé jméno svědka], kde ve snaze vymoci si převzetí dcery zkoušel otevřít dveře na straně řidiče, poté rukou udeřil do kapoty vozidla, a jakmile se [celé jméno svědka] s vozidlem rozjel, tohoto následoval až do [obec] [číslo] tedy do místa trvalého bydliště poškozené a nezletilé, se svým vozidlem najel částečně na pozemek přiléhající k rodinnému domu, nedbal výzev k opuštění soukromého pozemku, a opakovaně se snažil nezletilou [jméno] vytáhnout z auta,

když veškerá výše uvedená jednání obžalovaného poškození [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědka] pocíťovali jako výrazně psychicky vyčerpávající a stresující, toto je výrazným způsobem obtěžovalo, snižovalo kvalitu jejich osobního života a vyvolávalo u nich obavy o jejich zdraví v psychické rovině, které se u poškozené [celé jméno poškozené] projevilo mimo jiné tím, že ve snaze vyhnout se kontaktu s obžalovaným omezila pobyt v prostorách města Bruntál, kde se pohybuje výlučně v motorovém vozidle, jakož i tím, že pokud například potká při nákupu osobu podobné vizáže jako Ing. [celé jméno účastníka], cítí se nervózní, přičemž neblahé působení jednání obžalovaného na psychiku poškozené je odůvodněno mimo jiné i tím, že obžalovaný sděloval nezletilé [jméno] například to, že její prarodiče následující den zemřou, a za obdobné jednání, kterého se obžalovaný vůči poškozené dopouštěl v období od [datum] do

[datum], byl pravomocně odsouzen Okresním soudem v Bruntále rozsudkem ze dne

07. 06. 2012, sp. zn. 4 T 97/2011, ve znění konečného rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 07. 03. 2016, sp. zn. 6To 469/2012, jimiž byl uznán vinným ze spáchání přečinu nebezpečného pronásledování dle ustanovení § 354 odstavce 1, písmeno b), c), d) trestního zákoníku,

**tedy měl**

**v bodech 1) a 2)**

jiného dlouhodobě pronásledovat tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej (v bodě 2 obžaloby) a vytrvale jej kontaktovat prostřednictvím prostředků elektronických komunikací (v bodě 1 obžaloby),

**čímž měl spáchat**

přečin nebezpečného pronásledování podle ustanovení § 354 odstavce 1 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

**X.**

Podle § 222 odstavec 2 trestního řádu se trestní věc tohoto obžalovaného

pro skutek popsany v obžalobě Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 5. 5. 2017, sp. zn. 1 ZT 16/2015 pod bodem 2 f),

spočívající v tom, že

dne [datum] v době kolem 10:55 hodin v [anonymizováno] u základní školy na ulici [ulice], v době, kdy se poškozená nacházela uvnitř budovy školy za účelem vyřízení obědů dceři a její druh jí společně s nezletilou dcerou [jméno] čekali ve vozidle při okraji komunikace, obžalovaný, který své vozidlo parkoval na protější straně vozovky, poté, co zaznamenal vozidlo poškozené a jejího druha, došel k němu a dožadoval se od [celé jméno svědka] nevybíravým způsobem omluvy za jeho předchozí jednání,

v němž byl podanou obžalobou spatřován dílčí útok pokračujícího přečinu nebezpečného pronásledování podle ustanovení § 354 odstavce 1 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku,

**postupuje**

Městskému úřadu v Bruntále, neboť zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

**Odůvodnění:**

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [celé jméno účastníka] vinným trestnou činností popsanou shora ve výroku tohoto rozsudku, označenou pod body 1a) -c), 2a) -g), právně kvalifikovanou jako přečin jako nebezpečného pronásledování podle ustanovení § 354 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku a byl za to odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Pro výkon trestu byl zařazen podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce a obžalovaný.

3. Státní zástupce zaměřil své odvolání do výroku o trestu, a podal je ve prospěch obžalovaného. Namítl, že okresní soud uložil trest nepřiměřeně přísný, byť je skutečností, že si obžalovaný byl jednoznačně vědom protiprávnosti svého jednání a dopouštěl se ho částečně ve zkušební době předchozího odsouzení pro totožnou trestnou činnost. Za adekvátní trest odpovídající jak souzenému skutku, tak společenské škodlivosti osoby obžalovaného i dotčeným zájmům poškozených osob státní zástupce shledává trest peněžitý ve výši okolo 40 000 Kč s uložením adekvátního náhradního nepodmíněného trestu odnětí svobody, a také trest obecně prospěšných prací, když samotný peněžitý trest by byl nepřiměřeně mírný. Z těchto důvodů navrhnul, aby byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a krajským soudem rozhodnuto v souladu s jeho odvoláním.

4. Obžalovaný své odvolání zaměřil do všech výroků napadeného rozsudku a odůvodnil je prostřednictvím svého obhájce. Předně namítl, že vyhlášený rozsudek, proti němuž nyní podává odvolání, je přeneseným rozhodnutím ze dne [datum], které již bylo krajským soudem zrušeno, a má za to, že je buď výrazem nepochopení významu zrušovacího usnesení, případně naprostou ignorací toho, co bylo odvolacím soudem ve zrušovacím usnesení prezentováno. Vytkl okresnímu soudu, že vědomě rezignoval na svou povinnost náležitě se vypořádat s otázkami, které byly konkretizovány ve zrušovacím usnesení krajského soudu, a pouze formálně rozvedl dokazování neúplně, povrchně a cíleně jednostranně. Poukázal rovněž na závěr okresní soud vedoucí k uloženému trestu na samé horní hranici trestního rozpětí, a to i přes předpokládanou reakci Okresního státního zastupitelství v Bruntále. Vytýká okresnímu soudu jakékoli hodnotící úvahy činěné směrem k listinám, které jsou datovány až po vytykání jednání. Má za to, že okresní soud nerozvedl a nekonstatoval význam majetkových sporů mezi obžalovaným a poškozenou, které byly v době tvrzeného páčání údajné trestné činnosti kryty pravomocnými soudními rozhodnutími, a bez úroků, pokut, nákladů řízení a dalších příslušenství přesahovaly 2 miliony Kč. Dále vytyká okresnímu soudu, že oproti pokynům zrušujícího usnesení krajského soudu nevyhodnotil věrohodnost výpovědí svědků a nevypořádal se s přestupkovým postihem, respektive kázeňským potrestáním Bc. [celé jméno svědka], jakož i MUDr. [celé jméno svědka], a záměrně vyseparoval roky 2012 a 2015, kdy byli jmenovaní potrestáni za své deliktární jednání z let 2012 a 2014. Namítl, že Okresní soud v Bruntále zcela rezignoval na povinnost uloženou odvolacím soudem rozvést obsah všech SMS zpráv a emailové komunikace, a tudíž nedospěl k závěru, že se jednalo o vzájemný dialog, nikoliv o komunikační teror ze strany obžalovaného, s komunikací ve formě telefonátů, SMS a emailů se nevypořádal a nebyl schopen ji analyzovat. Dále poukázal na četnost SMS zpráv, které pouhým aritmetickým výpočtem nemohou naplňovat podstatné znaky přečinu nebezpečného pronásledování, když by aritmetickým průměrem vycházela jedna SMS zpráva za kalendářní měsíc vymezeného období. Poukázal na skutečnost, že vedená komunikace byla standartním kontaktem odcizených lidí, které spojují nedořešené majetkové závazky, případně jsou spojeni dětským poutem. Podle obžalovaného není zřejmé, čím jsou tyto zprávy způsobilé navodit závadový stav, za který byl odsouzen. Obdobně poukázal na četnost nevyžádané emailové komunikace a na nepochopení zařazení této korespondence do jednotlivých prvků ataků, když nebyla konkretizována obsahová stránka emailů a nebylo rozvedeno, v čemž naplňují kritéria znaku přečinu nebezpečného pronásledování a snižují kvalitu osobního života adresáta. Má za to, že mezi prvotními telefonickými hovory a citovanými hovory uplynula tak dlouhá doba, že nemůže být naplněn znak soustavnosti, nepřetržitosti a ustavičnosti. Současně zdůraznil, že nevede tzv.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kocurová. Vypravila: Lenka Vrbíková

telefonní teror, vždy se představuje, jeho telefonní číslo je nezměněno, a nevyrušuje v mimořádných situacích či v nekritickou noční hodinu. Ohledně jednání popsaného pod bodem 2) zdůraznil, že k místu bydliště poškozené jezdil zásadně pro svou dceru [jméno], a že jeho údajný pobyt v místě bydliště poškozené neshledává závadovým, ani nechápe, jakou obavu by takové jednání mělo vzbudit v případě, že by vůbec bylo pravdivé, když navíc neexistuje objektivizace takového jednání. K údajnému pronásledování z jednání centra AMT uvedl, že nemůže ovlivnit, jak si poškozená celou situaci následně vykládala, a poukázal na to, že se po tomto případu na půdě AMT centra opětovně setkali, a žádný předchozí konflikt se zde neřešil. Bezdůvodné čekání na poškozenou u mateřské školy podle jeho názoru opětovně nevykazuje žádnou závadnost. Ohledně incidentu v Odborném léčebném ústavu [obec] znovu zdůraznil, že incident nebyl vyvolán jeho osobou, naopak to byl pan [celé jméno svědka], který byl pravomocně za své nezákonné jednání uznán vinným, přičemž celý incident se odvíjel od nesouhlasu obžalovaného s umístěním dcery v tomto ústavu. Okresní soud se navíc nevypořádal s pokynem krajského soudu uvedeným ve zrušovacím rozhodnutí, a to s tím, kdo z rodičů měl

7 To 208/2019

7

v předmětné době právo styku s nezletilou, a zdůrazňuje, že to byl on, kdo se dne [datum] byl oprávněn se s [jméno] stýkat. Vytkl okresnímu soudu, že zamítl požadovaný výslech svědka [příjmení] [jméno] [celé jméno účastníka], který by se mohl vyjádřit k přesnému popisu incidentu v [obec]. Výpovědi svědků dodatečně vyslechnutých okresním soudem podle názoru obžalovaného trestnou činnost obžalovaného nikterak nedokládají. Ve vztahu k jednání popsanému pod písmenem e) vytkl okresnímu soudu, že zamítl návrh na výslech svědků pprap. [příjmení] a npor. [příjmení] z obvodního oddělení, [anonymizováno] odbor [obec], kteří mohli osvědčit průběh tohoto incidentu, když policisté [příjmení] a [příjmení] se vyjadřovali k jinému incidentu v [obec]. Navíc poukázal na skutečnost, že i v případě tohoto jednání dne [datum] byl podle soudního rozhodnutí obžalovaný oprávněn stýkat se svou dcerou, a proto se nemůže se jednat o trestný čin. K jednání popsanému pod písmenem f) uvedl, že mu není zřejmé, co je na takto popisovaném jednání závadné. K jednání z [datum] poukázal na to, že byl v té době oprávněn stýkat se svou nezletilou dcerou, a proto se nemůže jednat o trestný čin. Shrnul, že jednání popsané pod bodem 2) je součtem střípků jednání z období od června 2013 do října 2014, zahrnuje šest různých typů, které nelze podřadit pod skutkovou podstatu přečinu, za který byl odsouzen. Navrhnul, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný byl zproštěn obžaloby, případně aby byla věc zrušena a vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí se současným příkázáním, aby ve smyslu § 262 trestního řádu byla projednána a rozhodnuta jiným soudcem.

5. Krajský soud ve smyslu § 254 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytykaných vad, a po doplnění dokazování dospěl k závěru, že je zapotřebí postupovat způsobem patrným shora z výroku tohoto rozsudku.

6. Ve vztahu k výroku o vině se krajský soud zabýval tím, zda skutková zjištění učiněná okresním soudem jsou správná a úplná a vedou ke správné a přiléhavé právní kvalifikaci. Při posouzení naplnění znaků objektivní a subjektivní stránky vytykaného přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku krajský soud vycházel z konstantních závěrů platné judikatury, co do popisu a naplnění znaků objektivní stránky trestného činu jednotlivými zákonem stanovenými formami, a jejich způsobilostí vzbudit důvodnou obavu o život nebo zdraví, včetně četnosti takovýchto způsobů pronásledování, které mají být opakované a trvající, opakování by mělo vykazovat více než deset pokusů o kontakt v období minimálně čtyř týdnů, dále posuzoval, zda projevy jednání obžalovaného byly způsobilé vzbudit u poškozených důvodnou obavu spojenou s vyšším stupněm úzkosti nebo tísnivého pocitu ze zla, kterým je na poškozené působeno, a zda se jedná o soustavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematicky prováděné

jednání, vybočující z běžných norem chování, které může, a zda, graduje, (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1625/2016 a sp. zn. 3 Tdo 1360/2014), jakož i posouzením vzájemných kontaktů mezi obžalovaným a poškozenými, a okolnostmi, které k nim vedly, v tom smyslu, zda se jednalo o jednosměrnou či vzájemnou komunikaci (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 891/2018).

7. Bylo zjištěno, že okresní soud se nevypořádal se všemi provedenými důkazy, nevyhodnotil je ve vzájemných souvislostech, z provedených důkazů nedovodil taková skutková zjištění, která z jejich obsahu vyplývají, a v návaznosti na to obžalovanému uložil zcela neadekvátní nepodmíněný trest odnětí svobody na samé horní hranici zákonné trestní sazby, který byl i státním zastupitelstvím shledán jako zcela nepřiměřený. Vzhledem k tomu, že okresní soud nerespektoval ani všechny pokyny, které mu byly usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne

3. 10. 2018, č. j. 7 To 206/2018 – 1562, uloženy, přistoupil krajský soud v odvolacím řízení k doplnění dokazování, neboť opětovným zrušením napadeného rozhodnutí a opětovným vrácením věci soudu I. stupně k dalšímu řízení za účelem doplnění dokazování v požadovaném

7 To 208/2019

8

rozsahu by podle názoru krajského soudu došlo k nepřiměřenému prodloužení již tak dlouho trvajících trestního řízení.

8. Okresní soud po vrácení věci k dalšímu řízení sice v souladu s pokynem krajského soudu vyslechl svědky, jejichž výslech mu byl uložen, nicméně ve zbytku na doplnění dokazování rezignoval. Nevypořádal se se všemi provedenými důkazy, zejména se skutečnostmi vyplývajícími z SMS zpráv a emailových zpráv, včetně jejich obsahu, ani s obsahem pravomocných rozhodnutí správních orgánů o přestupku a kárném provinění, kterých se dopustili [celé jméno svědka] [celé jméno svědka], v důsledku toho neposuzoval ani všechny okolnosti rozhodné pro stanovení věrohodnosti výpovědi svědků [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědka]. Dokazování v odvolacím řízení proto bylo doplněno čtením listinných důkazů, a to listinnými důkazy týkajícími se průběhu léčebného pobytu v Odborném léčebném ústavu [obec], přestupkovými rozhodnutími vztahujícími se k jednání [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], obsahem SMS zpráv a emailové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené], úředním záznamem Policie ČR k průběhu zákroku v obci [obec], rozhodnutími z opatrovnického řízení Okresního soudu v Bruntále a Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 0 P 13/2013, 0 Nc 1088/2009, 14 Co 377/2011, 14 Co 388/2014 ve věci nezletilé [jméno] [příjmení], listinnými důkazy vztahujícími se k osobě obžalovaného, a k dispozici měl soud rovněž spisy a rozhodnutí ve věci exekučního a insolvenčního řízení týkající se poškozené [celé jméno poškozené] (žalované, resp. dlužnice) a obžalovaného (žalobce, resp. věřitele), odvíjející se od pravomocných rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 216 C 14/2011 a sp. zn. 17 C 157/2010, o povinnosti poškozené zaplatit dlužné částky obžalovanému.

9. Poté, kdy provedené důkazy vyhodnotil v návaznosti na ostatní důkazy provedené okresním soudem, se krajský soud se závěry okresního soudu neztotožnil, když zjistil, že některá skutková zjištění uvedená ve výroku o vině buď nebyla prokázána, nebo z provedených důkazů vyplývají jiné skutečnosti, než jak uzavřel okresní soud, nebo se některé jednání stalo, ale nebylo způsobilé na straně poškozených vyvolat důvodnou obavu o život a zdraví jejich nebo osob jim blízkých, nebo z jiných důvodů není trestným činem.

10. Je vhodné předeslat, že z obsahu předloženého spisového materiálu, včetně připojených spisů, vyplývají poznatky o neshodách obžalovaného a poškozené [celé jméno poškozené] související jak s nedořešenými majetkovými vztahy, respektive poškozenou neuhrazenými závazky vůči obžalovanému, tak s realizací výkonu rodičovských práv obžalovaného a poškozené k jejich nezletilé dceři, trvající řadu let, které výrazně ovlivnily i vztah mezi obžalovaným, poškozenou i

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kocurová. Vypravila: Lenka Vrbíková

jejich rodinami. Na nyní projednávané trestněprávní jednání tedy lze nahlížet i jako na důsledek rozporů a problémů, které mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené] existovaly. Pro úplnost je zapotřebí podotknout, že krajský soud si při svém rozhodování byl vědom faktu, že obžalovaný byl pro obdobnou trestnou činnost vůči téže poškozené pravomocně odsouzen ve věci vedené u Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 4 T 97/2011, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.3.2016, sp. zn. 6 To 469/2012, a že se jednání, které mu bylo kladeno za vinu, měl dopustit ve zkušební době podmíněného odsouzení.

11. Krajský soud po doplněném dokazování posuzoval, zda se jednání, které je kladeno obžalovanému za vinu, stalo, a zda naplňuje znaky přečinu nebezpečného pronásledování podle

§ 354 odstavec 1 trestního zákoníku, jehož se pachatel dopustí tím, že jiného dlouhodobě pronásledují některým z alternativních způsobů jednání popsanych pod písmeny a) až e) citovaného zákonného ustanovení, za současného splnění podmínky, že toto jednání je způsobilé vzbudit v jiném důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých.

7 To 208/2019

9

12. Napadeným rozsudkem bylo jednání kladené obžalovanému za vinu po obecné uvozující části a zobecňující závěrečné části vymezeno dobou páchaní trestné činnosti od [datum] do

[datum], a bylo konkretizováno pod body 1a) -c) a 2a) -g).

13. Ve vztahu k jednání popsanému pod body 1a) -c) napadeného rozsudku byly krajským soudem k důkazu provedeny SMS zprávy a emailová komunikace, které byly čteny. Krajský soud se zabýval jednak jejich četností, návazností na další související jednání, což byly jednak přetrvávající spory mezi obžalovaným a poškozenou z důvodu neuhrazených dluhů poškozené vůči obžalovanému, a v žalovaném období také neshody o pobytu nezletilé [jméno] v Odborném léčebném ústavu [obec], přičemž k důkazu prováděl nejen zprávy a emailovou poštu odesílanou obžalovaným, ale rovněž obsahově i časově navazující zprávy a emaily odesílané poškozenou [celé jméno poškozené]. Takto bylo předně zjištěno, že okresní soud nedal do časových souvislostí poznatky objektivně zjistitelné z četnosti a doby odesílání jednotlivých zpráv, ani jejich obsah, jak na to poukazoval i obžalovaný v podaném odvolání. Okresní soud nebral v úvahu, že mezi odesílanými SMS zprávami, konkretizovanými pod bodem 1a) existovalo v jednom případě šestiměsíční, v druhém případě čtyřměsíční období, kdy žádná zpráva odeslána nebyla, a i mezi dalšími zprávami existují takové časové prodlevy, že z pohledu shora citované judikatury není naplněn znak opakovanosti a trvalosti. Z emailové korespondence popsané pod bodem 1b), poté kdy se krajský soud zabýval obsahem každé z nich, zjistil, že první email z [datum] byl reakcí na email poškozené odeslaný [datum], a další dva emaily z 13. 5. a [datum] jsou nesouhlasnou písemnou reakcí obžalovaného na návrh poškozené, aby dcera odjela do Odborného léčebního ústavu [obec]. Z obsahu SMS zpráv ze dne 6. 6. až [datum], popsaných pod bodem 1a), je zřejmé, že tato komunikace obsahově souvisí s jednáním popsaným pod body 2d), 2e) výroku o vině, a odvíjí se od jednání poškozené [celé jméno poškozené], jak bude níže rozvedeno. Zcela obdobný závěr učinil krajský soud po doplnění dokazování ohledně jednání popsaného pod bodem 1c), tyto pokusy telefonicky kontaktovat poškozenou, ač se údajně měly stávat s četností přibližně 10x měsíčně, byly konkretizovány tak, že se obžalovaný pokoušel dovolat poškozené v roce 2013 dne

13. 3. dvakrát, a to v den společného jednání v AMT centru, a poté až v době od 9. 5. do

[datum], přičemž nelze přehlédnout, že již od [datum] se obžalovaný pokoušel vůči poškozené vyjádřit svůj nesouhlas s návrhem, aby dcera [jméno] odjela do léčebného ústavu v [obec], a je tedy logické, že se o telefonický kontakt pokoušel opakovaně, nikoliv však bezdůvodně. Podle krajského soudu pokusy o telefonický kontakt s poškozenou, s přihlédnutím ke konkretizované četnosti a období, kdy k nim došlo, nebylo vedeno se záměrem dlouhodobě poškozenou pronásledovat,



natož v ní vyvolat důvodnou obavu o život nebo zdraví své, nebo o život a zdraví osob blízkých, v tomto případě zřejmě nezletilé dcery [anonymizováno] O trestnosti jednání nelze vůbec hovořit vůči [celé jméno svědka], který byl adresátem SMS zpráv odeslaných dle bodu 1a) napadeného rozsudku obžalovaným dne [datum], když je opět zapotřebí vnímat časové okolnosti tohoto kontaktu a souvislosti s jednáním popsaným pod body 2g), 2e) napadeného rozsudku. Lze shrnout, že po posouzení obsahu emailové a SMS komunikace krajský soud oproti okresnímu soudu nedospěl k závěru, že by obžalovaný těmito SMS zprávami, emaily a nerealizovanými telefonáty bezdůvodně obtěžoval poškozené, nebo je tímto pronásledoval a vyvolával u nich jakékoliv obavy, když takto pouze reagoval či odpovídal na předchozí komunikaci nebo na předchozí jednání poškozené, v souvislosti s otázkami, které považoval za nedořešené, týkajícími se péče o společné nezletilé dítě nebo neuhrazených závazků poškozené.

14. Z těchto důvodů krajský soud uzavřel, že jednání popsané pod bodem 1a) -c) není trestným činem.

7 To 208/2019

10

15. Následně bylo přezkoumáno jednání popsané pod bodem 2. Jednání konkretizované pod body 2a) -c) podle krajského soudu nenaplnuje znaky vytýkaného přečinu, ani jiného trestného činu, ani není součástí jakéhosi širšího komplexu jednání obžalovaného, které by doplňovalo intenzitu toho, v čem by mohlo být protiprávní jednání spatřováno. Skutečnost, zda obžalovaný projížděl, jak často, a zda bezdůvodně, kolem bydliště poškozené, nebyla blíže konkretizována a z provedeného dokazování nevyplývají žádné souvislosti, které by měly podporovat závěr o jakékoliv společenské škodlivosti tohoto jednání. Stejně tak nebyl zjištěn důvod, proč by obžalovaný nebyl oprávněn jít ze společné návštěvy AMT centra směrem k mateřské škole, kde se nacházela jeho nezletilá dcera, nebo proč nemohl v jednom ojedinelém případě na poškozenou čekat u mateřské školy, když v té době neexistoval žádný zákaz komunikace s poškozenou, a z těchto dvou kontaktů, prvního v měsíci březnu, dalšího o několik týdnů později v dubnu, nelze vyvozovat protiprávnost jednání, zvláště pokud v tomtéž období obžalovaný a poškozená v AMT centru řešili svou rodinnou situaci. K posouzení otázky natáčení na mobilní telefon či videokameru, což je jeden z projevů jednání, kladených obžalovanému za vinu, je zapotřebí zdůraznit, že z obsahu spisu vyplývá, že takové chování bylo vzájemné, když například v průběhu výslechu svědka [celé jméno svědka] v přípravném řízení i svědek natáčel obžalovaného, jak sám doznal, což dokládá shora zmiňovanou problematickosti osobních vztahů, která však nedosáhla trestněprávní povahy.

16. Také událost ze dne [datum] (bod 2d) napadeného rozsudku) je nutno posoudit v návaznosti na všechny poznatky o předcházejícím jednání obžalovaného a poškozené, jež vyplynulo z doplnění dokazování. Je sice pravdou, že obžalovaný byl měsíc dopředu informován o tom, že dcera [jméno] má být podle rozhodnutí své matky na léčebném pobytu v Odborném léčebném ústavu [obec], a to písemným sdělením ze dne [datum] v podobě textu, „Sděluji Ti, že [jméno] bude v období od [datum] do [datum] společně se mnou na lázeňském pobytu v [obec]“, nicméně stejně tak je zřejmé, že obžalovaný od počátku s tímto pobytem dcery (jehož příčinou nebyl zdravotní stav nezletilé [jméno], nýbrž dalších synů poškozené) nesouhlasil, a opakovaně vyjadřoval své negativní stanovisko. Z obsahu připojeného opatrovnického spisu a rozhodnutí sp. zn. OP 13/2013, 0 NC 1088/2009 a navazujících rozhodnutí vyplývá přesná konkretizace termínů předávání nezletilé [jméno], v té době svěřené do péče poškozené [celé jméno poškozené], včetně stanovení přesného místa i doby předání nezletilé a jejího následného převzetí zpět. Z délky pobytu naplánovaného poškozenou [celé jméno poškozené] je současně zřejmé, že by tak bylo zmařeno několik kontaktů obžalovaného s jeho dcerou, což v návaznosti na poměrně složité oboustranné vztahy obžalovaný mohl vnímat negativně. Zcela pochopitelnou reakcí na sdělení, že poškozená rozhodla, že nezletilá dcera bude několik týdnů v lázních, byla následná snaha obžalovaného dát všemi jemu dostupnými způsoby, emailem, telefonicky, dopisy, najevo svůj nesouhlas. Skutečnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Kocurová. Vypravila: Lenka Vrbíková

že v době naplánovaného lázeňského pobytu měla být podle pravomocného rozhodnutí soudu nezletilá v péči obžalovaného, si byla zcela zjevně vědoma i poškozená [celé jméno poškozené], neboť, jak vyplývá z doplněného dokazování, podala dne [datum] Okresnímu soudu v Bruntále návrh, aby nebyla povinna předat obžalovanému nezletilou ke styku, a tento návrh byl usnesením č.j. 0 P 13/2013-1667 dne 5. 6. 2014 zamítnut. Poškozená, přestože o tomto negativním rozhodnutí soudu věděla, s dcerou do lázní odjela a nerespektoval tak termín předání nezletilé obžalovanému. Následnou reakci obžalovaného, který do léčebného zařízení pro dceru přijel, je podle názoru krajského soudu zapotřebí vnímat ve všech těchto souvislostech, byť jednání v Odborném léčebném ústavu [obec], k jehož průběhu provedl okresní soud velmi rozsáhlé dokazování, nelze považovat za vhodné a ohleduplné vůči ostatním lázeňským hostům, personálu lázní, ani vůči nezletilé dceři obžalovaného. Bylo však zjištěno, že o události, ke které v lázeňském zařízení došlo, bylo rozhodnuto Policií ČR, vedoucím územního odboru [obec] ve věcech kázeňských, ve spojení s rozhodnutím Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech kázeňských, obě rozhodnutí byla v odvolacím řízení k důkazu provedena, a bylo z nich zjištěno, že npor. [celé jméno svědka] byl kázeňsky potrestán za jednání, jehož se dne

[datum] dopustil v jídelně Odborného léčebného ústavu v [obec] vůči obžalovanému útokem pepřovým sprejem, a jeho odvolání bylo zamítnuto. Po posouzení všech těchto okolností krajský soud neshledal ani v tomto jednání obžalovaného trestný čin.

17. Na jednání popsané pod bodem 2d) navazuje jednání z následujícího dne [datum] popsané pod bodem 2e), k němuž došlo stále ještě během víkendu, kdy měl obžalovaný soudem povolený styk s nezletilou dcerou. Tomu poškozená [celé jméno poškozené] dále bránila tím, že po vykazání z lázeňského pobytu odjela na neznámé místo, aniž by obžalovanému nezletilou [jméno] předala. Je tedy zcela pochopitelné, že obžalovaný v tomto období poškozené telefonoval, respektive se jí pokoušel telefonicky kontaktovat (viz jednání popsané pod bodem 1), a domáhal se informací, kde se nezletilá nachází. Vzhledem k tomu, že mu rodiči poškozené [celé jméno poškozené] byla poskytnuta vědomě zcela nepravdivá informace, že se nezletilá [jméno] nachází na jejich chatě, nelze spatřovat nic nelogického v tom, že obžalovaný téhož dne na chatu manželů [příjmení] v [obec] přijel, a s ohledem na vzájemné vztahy je očekávatelné, že se tak stalo bez pozvání manželů [příjmení], jak se uvádí ve výroku o vině. Důvodem příjezdu obžalovaného na chatu však jednoznačně bylo nepravdivé tvrzení o přítomnosti jeho dcery, která mu na ten víkend byla svěřena soudním rozhodnutím. Nepravdivým se ukázalo být také tvrzení poškozené, že obžalovaný na místo přivolal současně i Policii ČR z obavy, že jeho dcera je po smrti, když z písemného vyjádření PČR [obec], obvodní oddělení [obec], a to prap. [jméno] [příjmení] a npor. Bc. [jméno] [příjmení], bylo zjištěno, že důvodem přivolání policie bylo vyjádření obžalovaného, že si jede k bývalé družce pro dceru, a jelikož byl ze strany přítele družky včerejšího dne napaden, má strach o svůj život, což odpovídá faktu, že dne [datum] proběhl incident v lázních [obec], spočívající v napadení obžalovaného pepřovým sprejem. Z těchto důvodů, po posouzení všech souvislostí a poznatků zjištěných o důvodech, které vedly obžalovaného k tomu, že dne [datum] odjel do [obec] na chalupu manželů [příjmení], krajský soud ani v tomto jednání neshledal trestný čin.

18. Rovněž k jednání popsanému pod bodem 2g) spočívající v incidentu ze dne [datum], bylo krajským soudem doplněno dokazování, a to rozhodnutím o přestupku spáchaném [celé jméno svědka] dne [datum] vůči obžalovanému. Přestupku předcházela situace, kdy se obžalovaný o 15 minut opozdil a nepřišel včas před školu, kde měl převzít nezletilou dceru. Vzhledem k tomu, že obžalovaný viděl vozidlo [celé jméno svědka], který vezl nezletilou, odjíždět, jeví se zcela logickým, že svým vozidlem směřoval do bydliště nezletilé, aby si zde dceru v termínu stanoveném soudním rozhodnutím převzal. Incident, který se zde před domem následně odehrál, nespočíval jen v jednání konkretizovaném pod bodem 2g) napadeného rozsudku, nýbrž i v jednání, ve kterém byly správním odborem Městského úřadu Bruntál spatřovány tři přestupky proti občanskému soužití, jichž se dopustil [celé jméno svědka] spočívaly v ublížení na cti, vyhrožování újmou na zdraví a úmyslném strčení do obžalovaného. Rovněž toto správní rozhodnutí bylo v odvolacím řízení

k důkazu přečteno. Opět je tedy zřejmé, že se jednalo o vyhrocení konfliktních a neurovnaných vztahů mezi obžalovaným a rodinnými příslušníky poškozené [celé jméno poškozené], a ačkoliv lze připustit i to, že obžalovaný tzv. vybrzdil vozidlo řízené [celé jméno svědka] a snažil se otevřít dveře vozidla, aby převzal svoji dceru, a že se tímto nevhodným způsobem choval v přítomnosti samotné nezletilé, přesto se podle krajského soudu jednalo o situaci, která mohla být vyřešena předáním dítěte, na které měl v daném termínu obžalovaný nárok, a jednáním [celé jméno svědka] mu to nebylo umožněno. Ani v tomto jednání krajský soud nespátřuje naplnění znaků vytýkaného přečinu.

19. Krajský soud se z těchto důvodů neztotožnil se závěrem okresního soudu, že obžalovaný jednáním popsaným pod body 2) bezdůvodně vyhledával blízkost poškozené a jejích rodinných příslušníků pod záminkou řešení záležitostí ohledně styku s dcerou, případně vzájemných majetkových vztahů, jak uzavřel okresní soud, neboť z provedeného dokazování krajský soud

učinil závěr, že pokud se tak stalo, jednalo se o reakci obžalovaného na situace, vyvolané poškozenými, a o důsledek prokazatelných, dlouhodobě trvajících konfliktů vzájemné povahy. K tomu je naopak pro úplnost vhodné poukázat na obsah usnesení Okresního soudu v Bruntále ze dne 12.6.2014, č.j. 0 P 13/2013-1763, ve spojení s unesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.7.2014, č.j. 14 Co 388/2014-1962, které bylo v odvolacím řízení k důkazu rovněž provedeno, a ze kterého vyplývá, že jím byl obžalovaný předběžně zavázán zdržet se setkávání s nezletilou [jméno] až do [datum], a do uvedené doby snášet neuskutečnění jeho styků s nezletilou, které by jinak měly být realizovány, přičemž z časové konkretizace dílčích útoků popsaných pod body 1. a 2. napadeného rozsudku je zřejmé, že obžalovaný toto soudní rozhodnutí zcela respektoval a v období, kdy mu byl tento zákaz styku uložen, se zdržel i komunikace či kontaktů s poškozenou.

20. Z těchto důvodů byl obžalovaný podle § 226 písmeno b) trestního řádu obžaloby pro skutky popsané pod body 1a) -c), 2a) -e), g) zproštěn, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, a to ani trestným činem nebezpečného pronásledování podle § 354 odstavec 1 trestního zákoníku, ani jiným trestným činem, ani se nejedná o jednání, které by mohlo být posouzeno jiným orgánem jako přestupek. Zprošťující výrok přitom zcela respektoval vymezení žalovaného činu ve znění podle podané obžaloby, nikoliv v souladu se zněním zákona (předpokládajícím i splnění podmínky, že jednání je způsobilé vzbudit v jiné osobě důvodnou obavu o její život nebo zdraví a život a zdraví osob jí blízkých, což v obžalobě uvedeno nebylo).

21. K odlišnému závěru dospěl krajský soud při posouzení jednání popsaného pod bodem 2f) ze dne

1. 9. 2014. V tomto konkrétním případě se obžalovaný zcela nepatřičně, nevhodným a nevybíravým způsobem dožadoval od poškozeného [celé jméno svědka] omluvy za jeho předchozí jednání, a takového jednání se dopustil na veřejnosti, v přítomnosti nezletilé [jméno], která se nacházela ve vozidle. V tomto konkrétním případě se sice nejedná o čin, který by po formální stránce či stupněm své škodlivosti naplňoval zákonné znaky trestného činu, nicméně není vyloučeno, že by se mohlo jednat o přestupek. Z těchto důvodů bylo po zrušení napadeného rozsudku z podnětu obou podaných odvolání ve smyslu § 222 odstavec 2 trestního řádu jednání popsané pod bodem 2.f) obžaloby postoupeno Městskému úřadu v Bruntále, neboť zažalovaný skutek není trestným činem, avšak mohl by být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

### **Poučení:**

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v [obec].

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a) -l) nebo § 265b/2 trestního

Ostrava 15. července 2020

**Mgr. Magda Mihulová v. r.**  
předsedkyně senátu